[A]स्थायम् २	स्थापम् २	तिष्ठासम् २	तेष्ठीयम् २ ;
स्थित्वा २	स्थापयित्वा २	तिष्ठासित्वा २	तेष्ठीयित्वा २ ;

[1]स्थाणुः, [2]स्थूणा, [3]स्थविरः, [4]स्थिरम्-[5]गविष्ठिरः-[B]युधिष्ठिरः, [6]स्थाली, [7]स्थूरः, [8]परमेष्ठी।

(1877) "ष्ठिवु निरसने" (I-भ्वादिः-560. सक. सेट्. पर.)

'ष्ठीवति ष्ठीव्यतीत्येते स्यातां निरसने ष्ठिवेः।' (श्लो. 162) इति देवः।

[9]ष्ठेवकः-विका, ष्ठेवकः-विका,

---

1. 'स्थो णुः' (द. उ. 1-147) इति णुप्रत्ययः। तिष्ठतीति **स्थाणुः**=ईश्वरः, अचलद्रव्यं च।

2. 'रास्नासास्नास्थूणावीणाः' (द. उ. 5-47) इति सूत्रेण धातोरूकारादेशः, नप्रत्ययः, णत्वम्, गुणाभावश्च निपात्यते। **स्थूणा**=स्तम्भः।

3. 'अजिरशिशिरशिथिलस्थिरस्फिरस्थविरखदिराः' (द. उ. 8-27) इत्यनेन स्थाधातोः किरच्प्रत्ययः, ह्रस्वत्वम्, वुगागमश्च निपात्यते। स्थितो विश्रमात्= इति **स्थविरः**।

4. 'अजिरशिशिरशिथिलस्थिर—' (द. उ. 8-27) इति किरचि, आकारलोपश्च निपात्यते। तिष्ठतीति **स्थिरम्**=दृढम्।

5. 'गवियुधिभ्यां स्थिरः' (8-3-95) इति षत्वम्।

6. 'स्थाघ्वतिमृजेरालवालजालीयरः' (द. उ. 10-1) इति आलप्रत्ययः। तिष्ठत्योदनादिकमिति **स्थालम्**=भाजनविशेषः। **स्थाली**, गौरादिषु (4-1-41) पाठात् स्त्रियां ङीष्।

7. 'स्थश्च' (द. उ. 8-35) इति रक्प्रत्यये, ऊकारश्चान्तादेशः। **स्थूरः**=उच्चः।

8. 'परमे कित्' (द. उ. 6-61) इति स्थाधातोः इनिप्रत्ययः, स च कित्। कित्वादाकारलोपः। 'तत्पुरुषे कृति बहुलम्' (6-3-14) इत्यलुक्। 'स्थास्थिन्स्थृणामिति वक्तव्यम्' (वा. 8-3-97) इति षत्वम्।

9. 'सुब्धातुष्ठिवु—' (वा. 6-1-64) इति सकारादेशप्रतिषेधः। 'ष्ठिवु' इत्यत्र ठकारः औपदेशिकः, थकारो वा इत्यत्र उभयथा मतभेदः। थकारपक्षे ष्टुत्वेन सकारस्य षकारश्रवणम् इति विशेषः।

A. 'स्थायं स्थायं क्वचिद् यान्तं क्रान्त्वा क्रान्त्वा स्थितं क्वचित्।' भ. का. 5-51.

B. 'त्रिदण्डकाषायकमण्डलूज्ज्वलो जपस्फुरद्दन्तपुटो युधिष्ठिरः।' चम्पूभारते 6-6.